

МИЛОРАД РАДУНОВИЋ: ПОРОСНИЦЕ

(„Јединство“, 1982. Приштина)

Цела збирка песама **»Пороснице«** Милорада Радуновића остварена је у традиционалној песничкој техници и прикладним сликама-илустрацијама Војислава Радуновића. Ту су чаше росе помешане с чашама млека да се дигну до небеске плавети, ту шапућу црвене усне цветова, зрикавци брусе малене косе, за-спала бреза крај бора кнеза, зрикавци певају ругалице, јер је ливади цвет прогорео нову хаљину. Труби труба тиквиног цвета, а соло концерт свира пчела златна на виолини. Са зоришта зора позајмила од бресквике хаљиницу, па је посебна музика у трави када буба свира у цветну трубу. Птица што је малочас била на длану, крилима је небо закитила. Лето је попило три вршна месеца, сунца, а онда се окупало у океану зеленог млека.

У лепој змајевској традицији је **»Жабље село«** у коме се жале жабе из канте да немају зубне амбуланте, да немају брицу да их шиша, кројача, базен за ватерполо, ни салу за песме соло. У том духу, у споју бајке и басне је **»Зечићев рођендан«**, а у елиптичном облику је завршена песма **»Школа«**: У чаури мака [(хиљаду је ђака) (Школа сва црвена) (а деца малена)] уче за лекаре и посластичаре.

И поред већ давно опробаних и утврђених песничких решења у поезији за децу, стандардне верификације и класичне метри-

ке и већ коришћених изражајних средстава и ефекта, уобичајених стилских фигура (оловка срцем пише и слично), чак и сасвим баналних слика и сликова, **»Пороснице«** Милорада Радуновића су шитко и пријатно поетско штиво за децу претшколског узраста и нижих разреда основне школе. Радуновић очито не тежи за битнијим тематским проширењем и новијим поетско-стилским решењима. Потпуно је у водама традиционалне лирике за децу и тематски и стилскојезички. И поред тога што његова лирика нема тематско-стилских иновација и модерних обрта, неке од ових песама (као **»Слика на води«**, **»Зечићев рођендан«**, **»Жабље село«**) делују свеже, јер су писане у неразлучној спрези инвенција и емоција, маштовито и осећајно, с психолошким урањањем у свет дечјих бајки и басни као и дечји унутарњи свет, доказујући одавно осведочену књижевну истину да се у свету књижевности добра дела постижу када се пише **надахнуто, инвентивно, маштовито** и када су остварена у традиционалној књижевној техници и стилу. Свакако да је била змајевска традиција огромна и плодотворна у нашој књижевности за децу, којој добрим делом дугује и Радуновић, али је јасно да се и у овој поезији морају тражити и налазити нова свежија, кладеначки још бистрија, кристално чистија изворишта.